


Barcelona capital del "papanatisme" multicultural

Dv, 23/10/2009 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Més d'un cop, parlant amb educadors del nou context multicultural que es dona a les nostres escoles, he utilitzat el concepte -poc científic, però expressiu- de **papanatisme** multicultural per expressar allò en el que no hem de caure. Acollida, respecte, valoració de la diferència... però sense **papanatisme** multicultural.

Què és aquest **papanatisme**? Amb aquest terme em refereixo a totes les renunciïes a la pròpia identitat en ares a un mal entès respecte, que cauen en una mena d'asèpsia cultural, artificial i ridícula. Exemples? Barcelona, que és la capital mundial d'aquest **papanatisme**, i per extensió tot Catalunya, ens forneix d'abundants exemples. El darrer: [canviar el nom de les vacances escolars de Nadal pel de vacances d'hivern](#).

 La premsa ha publicat múltiples reaccions, majoritàriament negatives, a la peregrina proposta. Poc es pot afegir a l'editorial a *el Periódico* o als articles, entre altres, de [Pilar Rahola](#), [Empar Moliner](#) o [Josep M Fonalleras](#).

M'ha agradat, especialment, el repte plantejat per aquest darrer. Si els que hi ha al darrera d'iniciatives com aquesta, n'estan convençuts i volen ser conseqüents, perquè no enfilen el problema per la directa i deixen de marejar la perdiu. **Si són tant valents que declarin laborable el dia de Nadal**. I que deixin de molestar! **El país té molta feina a fer, i l'educació encara més, per què ens distreguin amb collonades d'aquesta magnitud!**

Quedi clar: com a catòlic m'importa un *bledo* quin nom posin a les vacances, però **com a ciutadà em doldria molt que el govern del meus país fes aquest insòlit i absurd gest d'autoodi**.

La història de Déu fet home, nascut de dona, pobre i en una establia, seguirà sent, per a creients i no creients, una de les històries més belles de tots els temps. Carregada de tendresa i d'esperança per a tots.